

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se urava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 879.

4 nvč.

V edinosti je moč:

Oglast

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zavave, domači oglasti itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carinija št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novije vesti.)

Dunaj 19. Komuniké nemške narodne stranke v večerajnji seji kluba pravi, da so temeljito pretresovali izjavo vlade; od raznih strani se je opozorilo na to, da ta izjava nikakor ne zadostuje ter se naglašalo, da se treba vladi nasproti postaviti strogo na stališče čakanja.

Dunaj 19. Minister za vnanje stvari, grof Goluchowski, je šel za nekoliko dni na Gališko.

Dunaj 19. Tukajšnji listi javljajo, da se je dr. Ferjančič odpovedal zopetni izvolitvi prvim podpredsednikom ter to naznanil svojemu klubu pismenim potom.

Dunaj 19. Iz čeških in moravskih mest javljajo o izgrelih, ki so se vršili zadnje dni ter imeli semtertje protižidovski značaj. Praško policijsko ravnateljstvo je objavilo razglas, s katerim sviri pred nadaljnimi izgreli ter izjavlja, da hoče, ako bo potrebno, skrbeti za najstrožji sredstvi za mir.

Belgrad 19. Kralj se je podal na Tirolsko in na Rivijero, kjer se boče mudil en mesec dni.

Vojna v južni Afriki.

Petrograd 19. »Svet« javlja: Ruska vlada odpošlje polkovnika generalnega štaba Stahoviča na južno-afriško bojišče. Stahovič boče z dovoljenjem angleške vlade spremljal angleške čete.

Kap 19. »Cap Times« javlja: Glasom poročila iz Mafekinga je zadnje soboto neki oklopni vlak, poslan na poizvedovanje proti severju, naletel na kakih 500 Boereev. Poslednji so izgubili mnogo mož. Na strani Angležev da sta pala le dva moža, a 14 jih je ranjenih.

London 19. Iz taborišča pri Glencoe javljajo dne 18. t. m.: Nekoliko oddelkov Boereev, ki so se bili iz Newcastlea z glavno četo Boereev približali Dundee-ju, se je ločilo od glavne čete ter se združilo z drugo, ki stoji pri Landmanriffu. Landmanriff leži 12 angl. milj od Dundee-ja proti vzhodu.

London 19. »Reuter« javlja: mesto Johannesburg je malone izpraznjeno. Premog in živila

je vlada v rudnikih zaplenila. Mnogo ljudi, ki je dobilo dovoljenje za prebivanje, odpotuje te dni. Vlada je baje poklicala lastnika rudnikov, J. B. Robinsona, brzjavnim potom, da se vrne v Transvaal, sicer da se mu odvzame vse premoženje.

O našem združnem gibanju.

(Dopis z južnega Štajerja.)

Dopisnik v »Edinosti«, podpisan »duhovnik«, se je po pravici pritoževal o nepremišljenem boji jedne stranke na Kranjskem zoper vsako združno življenje. Kdor pazljivo opazuje naše javno življenje, kdor pozna nekoliko gospodarsko gibanje na Češkem in Nemškem, in kdor se je pečal vsaj nekoliko z narodno-gospodarskimi nauki, ta se mora čuditi obema kranjskima strankama. Jedna priporoča vsakovrstne zadrug, mešajoča vse navskriž konsumna društva s kmetijskimi zadrugami in Raiffeisnovimi posojilnicami, kakor nekaj popolnoma novega, kakor neko rešilno sredstvo, katero bi bilo še le zdaj zasijalo v nekaterih kranjskih možganih in ki po teh trditvah brez dvoma privede narod do silnega blagostanja in neomejene pozemeljske sreče.

Za temi pa prihajajo drugi, ki se sicer prav po malem spominjajo kmetijskih zadrug, ki pa z večine proti tem in proti konsumnim društvom nastopajo s takim pogumom in tako gorečnostjo, da se velikokrat spozabljajo do trditve, katerih v resnici ne mislijo in katerih trezen Slovenec, če ima res kaj poštenega čuta za svoj narod, nikdar ne bi izjavil.

Pecatur intra muros et extra! Čudno je, da se baš na Kranjskem stranki ne brigata za združno življenje obrtnega stanu. Zato je znamenita in opombe vredna prikazen, da se na Goriskem znan in kaker popolen poštenjak veljaven mož trudi tudi z obrtnimi zadrugami — in to z velikim uspehom —, da pa je hvala za njegovo trudapolno delo — preganjanje.

obleke, vaše palače, vsa vaša razkošnost, da ni tih parijev... Nesramna, nesramna svojati!

Hodil je gori in doli in dušil svojo jezo.

Naenkrat je zagledal dve dami, eno starejšo in eno mlajšo, obe jako dragocene in ukusno oblečeni. Mlajša je bila izredna krasotica. Nekaj tako svežega in tako skrivnostnega je puhtelo od nje, da je bil Savič ves očaran. Bilo mu je, kakor da je zagledal sliko, katero je sanjal že v svojih otroških letih, pa jo je potem iskal, vedno v nadeji, v gotovi nadeji, da jo najde in da bo njegova.

Dobro je vedel, da še nikdar ni videl te ženske. In vendar mu je bila tako znana, kakor bi bila njegova sestra. Ko jo je srečal, jo je samo letoma pogledal, a videl je vse na njej. Vedel je, da ima jako svetle plave lase, ki bleščejo kakor zlato, da ima globoke, modre oči, polne sijaja, jako fin, podolgast, aristokratičen profil, tenke, male, krasno izrezane ustnice, rožičasta, mala ušesca, da ji drhti neka fina, skoraj prosojna rdečica na marmorno belem obrazu, da je visoka kakor Juno... In nadalje vé, da jo obdaja nekaj, kakor nevidna gloriola in da izhaja iz njenega telesa — ali od njene duše? — neka skrivnostna struja, ki mu prodira v srce in ga sili, da misli na njo.

Odsev tega dela in vseh teh razmer poseva tudi na Štajersko. Že čitamo v kranjskih dnevnikih na jedni strani samo pohvalo, na drugi strupeno grajo. In če Štajerski rodoljubi ne obdrže, kakor vedno doslej, mirne krvi in si sami trezno uredijo tudi stvari tega narodnega vprašanja, potem zna priti tudi v naši pokrajini do celo nepotrebnega in kvarljivega gospodarskega prepira. Če nam je, poleg neizmerno težavnega, narodnega in verskega boja, treba še tega, o tem ne treba odgovoriti. To nam tudi potiska peró v roko.

V času, ko se Čehi družijo tako zelo, da se spaja mladočeška stranka z nekdanjo sovražnimi Staročehi; ko se Nemci, ne gledé na velikansko razliko v njih strankarskih programih, združujejo v takozvano »gemeinbürgerschaft«, v tem času se mi, komaj na noge stopivši Slovenci, odlikujemo med vsemi avstrijskimi narodi s posebno politično nezrelostjo. V tem, v Avstriji tako odločevalnem času, nam ni zadosti, da se v naših centralnih dnevnikih dan na dan premlevajo kosti posamičnim osebicam, da drug drugemu, in to iz zgolj osebne mržnje izpodnašamo stol v političnem življenju, na kvar narodu in vseobčemu ugledu, ampak zdi se nam potrebno, da se koljemo in pobijamo tudi gospodarsko.

Če to ni samomor blaznih, potem ne vemo, kako bi se to počenjanje imenovalo. Pa ne kaže nam o tej stvari rabiti ostrih, če tudi pravičnih besed, ker bi utegnile iste provzročiti le nekaj novih udarecev z eepei po hrbtih, ki niso zaslužili tega.

Namen tem vrsticam je le, da v Vašem listu — nekdanje je bilo nam Štajercem v Ljubljano bližje — opozorimo naše rodoljube, kako naj bi postopali vsaj na Štajerskem.

Združno gibanje med slovenskim narodom je na vsaki način znamenita in vesela prikazen.

Združevanje pa seveda ni še tisto sredstvo, katero bi samo ob sebi vodilo do blagostanja. Mi trdimo marveč, da slepo, nepremišljeno in neprevidno ustanavljanje konsumnih društev,

Nehoté se je obrnil in stopal za ženskama. Bilo mu je, kakor bi delovalo na njega nekaj nezvestnega, kar biva v njem. Analizirati ne more te tajnosti, a čuti jo, ker se ji ne more upreti. Čudna čustva so ga obvladala; kakor bi ga neka ometica lovila. Kadar je človek jako zaspan, pa so mu postale trepalnice težke in se mu spuščajo na oči, da vidi samo še fantastične, rožaste in višnjeve kolobarje, v katerih se svetijo zvezde in čudne rože, ima skoraj povsem enako čustvo. Vse okrog njega izgublja prave oblike in se prikazuje v drugih obrisih in barvah.

Savič je vedel, da se mu godi nekaj čudnega. Bilo mu je, kakor bi plaval po svetu domišljije.

Ali ni bilo že enkrat tako — vse tako?

Nekateri ljudje imajo včasih take trenutke. Zdi se jim, kakor bi se nekaj zgodilo, kar so že nekdanje doživeli, ne da bi mogli povedati, kdaj je to bilo. A to vedo, da je moralo biti davno — davno.

Saviču je bilo, kakor bi bil moral pristopiti neznani dami ter ji reči:

— Pojdi z mano, saj se poznavam. Saj sva že bila skupaj, v onem zlatem svetu, katerega se

P O D L I S T E K.

10

Sursum corda!

Spisal E—n.—n.

Široki Ring je bil poln elegantnega ljudstva. Po vojni progi so ddrže lahke kočije, javne in zasebne, tu in tam se je pojavil kakšen jezdec v uniformi ali v gizdalinski civilni obleki, drevored in trotoar sta bila polna sprehajajočih se ljudi, možkih in ženskih. Ves high-life je bil tukaj. Pojavljali so se tudi tramvajski vozovi in omnibusi, a hitro so zopet izginjali, kakor bi tukaj ne bilo prostora za njihove goste. Tramvaji in omnibusi so vozovi predmestja. Med pisano množico se je pokazoval semtertje kakšen delavec ali kakšna delavka in bilo je, kakor bi zagledal osat med rožami. Ljudje so se izogibali takemu, v teh krajih nenavadnemu bitju, kakor bi se ga bali, a delali so tako, kakor ne bi videli obnošene, priproste obleke...

Savič je opazoval vse to in škripal je z zobmi.

— He, drzna druhal! Kje bi bile vaše fine

kmetijskih zadrug in Raiffeisenovih posojilnic več škoduje, nego koristi.

Takovo orožje, ki apelira na zaupanje narodovo v denarnih stvarih, ki večkrat v nevarnost postavlja prav izdatne svote težko prisluženih krajevarjev, sme se rabiti od pametnih in skrajno-poštenih mož, kateri so se mnogo učili in v praktičnem življenju kaj poskusili.

Ubijte nekaj naših posojilnic, uničite z ne-spametnim ustanavljanjem zadrug le nekaj tisočakov narodnega imetja in ves kredit in ljudsko zaupanje bo uničeno, ne samo v tisti okolici, kjer se je zgodila nesreča, ne samo v tistem okraju, ampak morda v vsej deželi. Ali se ne spominjamo radi časov banke »Slovenija«? Koliko časa je trebalo, da so si pozneje ustanovljeni denarni zavodi, osobito na Štajerskem, pridobili zopet narodovo zaupanje in da so se tako lepo razvili, kakor so dandanes med nami?!

(Zvršetek pride.)

Politični pregled.

TRST 20. oktobra 1899.

Pesek v oči! Pod tem naslovom nam pišejo: Dobro je bilo, da ste se uprli najnovejšemu poskusu korespondenčnega biró, idočemu za tem, da bi s tendencioznim poročanjem o homatijah v mestni hiši ne le opravičil dosedanjí zistem vladne uprave na Primorskem, ampak, da bi mu še ovil nekako gloriojolo, ker je s pametnim, modrim in taktainm postopanjem dosegel ta veliki uspeh, da je oni radikalizem, ki ima težišče svojim stremljenjem izven države in ki je identičen z irredentizmom, da je ta radikalizem v prah poražen in da je ideja zmernosti došla do vsestranske veljave. Tudi dopisi v »Grazer Tagespost«, katere ste tudi Vi že omenili v tem listu, nimajo drugega namena, nego vzbujati menenje, da se zistem na Primorskem more ponašati z najlepšimi uspehi. Ako bi bilo to res, da je med Italijani zavladalo treznejše mišljenje, da je v njih zavladal konciliantnejí duh in da je nade, da pride do znošljivejih razmer in da se torej narodne borbe nekoliko ublažijo: potem bi res morali sueti klobuk pred upravo; in zistem, kakor je bil zadnja leta, bi podal najsijajnejše opravičenje za svoj obstanek. A vse to ni res, je le pesek v oči. Tudi jaz vprašujem z Vami: je-li se je mej tistimi »zmernimi« le jeden sam oglasil za konciliantnejše postopanje z sodeželani druge narodnosti?! Je-li je le jeden mej njimi kedaj grajal izbruhle grdega fanatizma mej svojimi rojaki? Je-li le jeden mej njimi imel v sebi vsaj toliko human-nega čuta, da bi bil svaril v mestnem zboru, naj po tržaških trgih ne proganjajo in psujejo slovenskih žená?! Nikjer, nikjer nismo še videli zmernosti niti v besedah, kamo-li v dejanju! To bi veljalo razmerju mej Italijani in Sloveni.

In nadalje vprašujem z Vami, gosp. urednik: kje so tisti »zmerni« mej ono gospódo, ki vodijo vso laško politiko na Primorskem, politiko, ki plete svoje niti mej našimi pokrajinami in laškim kraljestvom? Je-li mej njimi le jeden sam, ki bi bil

se moraš spomniti. Ali veš — — takrat, takrat je bilo... Krog naju so igrale zlate harpe in biserne gosli in tajinstvene rože so cvetele v bajnem drhtenju. Najin je bil ves skrivnostni svet in ti si bila moja, moja. Ali veš?...

— Kako blazno!

In vendar je to čutil, čutil in sree ga je bolelo, da je bilo vseokoli polno ljudij, da ni smel pristopiti znani neznani krasotici, ter je ogovoriti, kakor bi bil hotel, kakor bi bil moral.

Ona je gotovo čutila, da ji sledi. Počasi je stopala z svojo spremljevalko, menda z svojo materjo; včasih je bilo, kakor bi se hotela ozreti, a premagala se je.

Pred opero, na oglu Kärntnersee, sta se dami ustavili. Sedaj se je mlajša obrnila. Baš ta trenotek je Savič prišel mimo. Pogledal jo je — ona je pogledala njega. Njuni pogledi so se stopili, njeno lice je še bolj zvevnetelo, v njenih očeh je nekaj zadrželo. Nasmehnila se je. On je vzdihnil globoko. Dami sta odšli v mesto, Savič je zbežal domov. (Pride še.)

manje »radikalen«, nego so drugi, ki ne bi prisegal na izvestne idejale, ki ne bi hrepeneče zrl tja čez preko Adrije?! Saj ste omenili že, da je dr. Dompieri smatral za svojo prvo dolžnost, da je v Italijo sporočil o shodu laških županov!! In na tem shodu so vendar govorili o stvari, ki je strogo notranje avstrijska! Hočete li hujega radikalizma, nego je ta, ki niti mej države ne spoštuje več?! Ali ni bil dr. Dompieri tisti mož, ki je v mestni hiši spoštljivo pozdravljal — »general« Garibaldi?! In dr. Dompieri je voditelj tistih »zmernih«, katerih »zmaga« nad »radikalizmom« naj bi pomenjala triumf vladnega zistema na Primorskem! Pesek v oči, ki se meče ne od danes ne od včeraj, ampak že od davna! Sad pa je: pismo Dompieriju Zanardelliju, ta pojav laškega radikalizma, ki ne pozna več nobenih ozirov. In če je takov radikalizem moglo na zeleni veji »zmernosti«, česa nam je še le pričakovati na suhi veji onih, ki — niso zmerni?!

Gospóda na Dunaju naj si le nadalje puščajo trositi pesek v oči in naj presoajo stvari na Primorskem z očmi, ki ne vidijo. Sad pa bo dozoreval dalje in nekega dne bodo videli z grozo, kako usodno je bilo to, da so imeli pesek v očeh.

K položaju. Zadnje dva dneva se vsa pozornost parlamentarnih krogov suče okolo volitve obeh podpredsednikov, oziroma o vprašanju: da-li večina prepusti manjšini kako mesto v predsedništvu in katero?! Levica je zahtevala mesto 1. podpredsednika in pa zagotovilo, da dr. Ferjančič ne bo več voljen, ker jih je baje grozno razžalil povodom dogodkov v Celju. Na to so bila neprestana posvetovanja v desnici sami in pogajanja med desnico in levico. Desnica je odklonila zahtevo levice po mestu 1. podpredsednika, pač pa je pri volji odstopiti jej mesto 2. podpredsednika, zahteva pa za se popolno svobodo o izbiranju osebe za mesto 1. podpredsednika. In sicer se je odločila za zopetno izvolitev dra. Ferjančiča. Levica je odbila to ponudbo, izjavivši, da vztraja pri zahtevi, da se jej prepusti mesto 1. podpredsednika in da Ferjančič ne sme biti voljen. Včeraj pa da je ta poslednji brzojavil iz Ljubljane, da odstopa od kandidature in potem je izvrševalni odbor desnice pozval Slovansko kršćansko narodno zvezo, naj se odloči za kako drugo osebo. Včeraj sta se imenovala zlasti vitez Berks in dr. Laginja, a ta poslednji da je že odklonil.

Tako je bilo torej stanje, kakor je kažejo zadnja dunajska poročila. Do sporazumljenja torej ni prišlo mej desnico in levico. Vsakako pa je trma levice nesramna, ako pomislimo, da oni sami, dokler so bili v večini, niso nikdar jemali ozira na manjšino in niso poslednji dovoljevali nobenega mesta v predsedništvu.

V današnji seji bo morda že volitev podpredsednikov. Ako se niso danes sporazumeli, pride do zanimivega volilnega boja in ni izključeno, da zmaga Nemece Prade, ako se uresniči nada levice, da se nekoliko Poljakov in nemških konservativcev izgubi iz dvorane in ako bodo vsi Italijani glasovali z levico. Ob koelživosti sedanjega položaja bi morda tak uspeh ne ostal brez upliva na sestavo desnice in po takem na nadaljnje dogodke v zbornici.

Čitateljem morda ustrežemo, ako jim ravno tu podamo par številke o sedanjem razvrščenju strank v zbornici poslancev. Desnica šteje 210 členov in sicer: 63 Čehov, 19 členov češkega plemstva, 56 Poljakov, 34 členov slovanske kršćansko-narodne zveze, 27 nemških katolikov, 6 členov nemške srednje stranke in 5 Rumunov. Levica šteje 139 členov in sicer: 28 ustavovernih veleposestnikov, 34 liberalcev, 40 nemških nacionalcev, 29 kršćanskih socialstov in 8 členov Mauthnerjeve skupine.

Mej levico in desnico je skupno 71 členov. Od teh stoje bližje desnici 7 členov stranke Stojalovskega, 4 člani poljske ljudske stranke, 2 Srba, 3 člani moravske srednje stranke, 4 galiski Rusi in 5 konservativcev. Teh je 25 členov. — Levici stoje bližje 8 členov Schönererjeve skupine, 3 demokratje, 1 divjak-antisemit, 15 Italijanov in 15 socialnih demokratov, skupno 46 členov.

Grofa Claryja obljube italijanskim poslancem. »Piccolo« ni nič židane volje tudi sedaj, po obljubljenem in izvršenem sprejemu italijanskih poslancev od strani ministra-predsednika. Priznava

sicer, da je imel lepih besed za vse, krasnih obljub toda »Piccolo« se spominja — in to mu greni čutstvo —, da so vsi ministerski predsedniki govorili tako svojim zvestim pobočnikom Italijanom. Za Trentin da je kazal veliko zanimanja ter je obljubil preiskovati stvar. Furlanom je zagotovil svoje zanimanje za uravnanje voda; glede Istré ga je zanimalo vprašanje glede srednjih šol (aha!); Trstu je obljubil novo železnično zvezo in pričetek dela v novem pristanišču pri sv. Andreju. — Vse to je obljubil Italijanom, ali »Piccolo« vendar ne more biti prav vesel teh lepih obljub. Vznemirja ga menda bojazen, da je tudi grof Clary politik, ki si misli: obljubiti je jedno, dati pa drugo. Lepe besede, zlate obljube, prijetne poklone na vse strani, a zadovoljna naj ne bo nobena stranka. Pri tem pa mi ne moremo skazati gospodu grofu tega veselja, da bi priznavali, da je koncept take politike njegov original. To je le posnetek po slavni uzoreh. Tudi drugi so že delali tako z večim ali manjim uspehom.

Mej tem pa, ko ubogi »Piccolo« visi nekje v zraku mej željami in nezaupanjem do avstrijskih ministerstev, je pa »Popolo istriano« energično nastopil vladi in Nemeem nož na vrat. Italijanski poslanci naj zahtevajo od vlade, da hrvaški gimnazij v Pazinu nemudoma prestavi kam v Kastav, in naj zahtevajo od Nemeev, da jim primerno podpro to zahtevo, ako ne — pojdejo v opozicijo!

To nam ugaja: kdo bi vedno tapljal in cincal! In seobno Italijanom ne treba, da bi se klanjali kaki vladi, ker ne potrebujejo — o jej, tu je ravno tista kljuka, na kateri bi utegnili obviseti vsa italijanska opozicija. Je pač križ, ako kdo ne more dihati — brez vlade.

Grofa Claryjeva vlada — vlada levice.

O izjavi vlade piše praška »Politik« bistveno isto, kar smo rekli mi. Mi smo rekli, da je ta izjava pisana pod sugestijo nemškoliberalne stranke, »Politik« pa pravi, da je to govor neiskrenosti — duh barona Chlumetzkega. Praški list oporeka najodločnejše, da bi bilo to »nevtralnó« ministerstvo. Ako bi bilo to, ne bi bilo tako lahkega srea odpravilo jezikovne naredbe in ponižalo češki narod. Tudi tisto povdarjanje o potrebah »jednotne uprave« hkratu z obljubo spoštovanja enakopravnosti, se zdi praškemu listu jako sumljivo, prav kakor nam. Slednjič maje »Politik« z glavo — prav kakor mi — ko čuje grofa Claryja govoriti, kako hoče varovati državno avtoriteto, a pričinja svoje delovanje s pripoznanjem one obstrukcije, ki je bila naperjena proti avtoriteti države!

Neki slovenski poslanec pa piše v isti list jako interesantno označenje grofa Claryja. V Gradeu je imel za molitev redno določene ure, hkratu pa koketuje z nemškimi radikali. Kako naj si tolnačimo to? Odgovor dobimo morda, ako se spominimo, kdo je grofa Claryja odkril. Baron Chlumetzky je bil. V ministerstvu Claryjevem smo dobili ministerstvo Chlumetzky, kateremu je naloga, da razbije desnico in zaprične nemškoliberalno ero. »Mi verujemo radi — pravi poslanec — da grof Clary še danes ne ve, kaj bi postavil namesto jezikovnih naredeb, ali baron Chlumetzky vé dobro, da čim dalje traja stanje negotovosti, tem gotoveje pride razpadanje na desnici. Temu zlu more desnica sama priti v okom z odločnim činom in na pravo pot jej je pokazal vitez Bilinski z sestavo jezikovnega zakona. Desnica mora vladi pot preteči in sama poprijeti inicijativo.«

Torej ministerstvo levice! To prepričanje vlada že danes ukljub temu, da je Claryjeva izjava tako previdna, da je ostala — brez programa!

Domače vesti.

Davkoplačevalci v Istri veselite se! »Naša Sloga« je izvedela iz zanesljivega vira, da je deželni odbor istrski sklenil 10% doklado na vse davke v Istri, in sicer v ta namen, da se pokrijejo stroški za ustanovljenje italijanskega gimnazija v Pazinu!!

Kri nam vre v žilah in roka se nam trese, ko pišemo te vrstice. Toliko novo breme, v toli siromašni pokrajini, izmolzeni do kosti in mozga po benečanski oligarhiji! Toliko breme v časih, ko vsled zaporednih slabih letin in hudih elementar-

nih nezgod ljudje po mnogih krajih nimajo niti za sol in po mnogih krajih trpe celo glad! Tolik povišek davkov ne le proti volji, ampak tudi proti kulturni koristi večine prebivalstva! In vse to v jedini namen, da so mogli prirediti kljubavno politično demonstracijo, naprjeno proti pravici, proti kulturnim namenom! Prirejanje demonstracij na stroške prebivalcev ob takih žalostnih gospodarskih odnošajih in v take namene, izvirajoče iz bestialnega narodnega fanatizma: to kaže že naravnost na popolno brezčutje — na okamenela srca, v katerih je zamrl sleherni humani žut. Kakor rečeno, kri vre človeku v žilah, roka se mu trese, a razum mu zastoj išče besed, s katerimi bi primerno označil in obsodil tako početje.

Ali čujete, vi davkoplačevalci Istre, vi, katerim žuljave roke krvavé od trpljenja, da morete vzdrževati svojo in bednih svojcev ekzistenco?! Ali čujete vi trpini, da boste morali plačevati za 10% več davka, ker so mogočna gospoda hoteli prirediti demonstracijo proti — vam, proti vaši kulturni potrebi, ker nočejo, da bi se kateri vaših sinov povspel do kaj višega, ker hočejo, da tudi vsi vaši sinovi ostanejo borni trpini od zibel do groba — sužnji, poteči in trudeči se zanje, za oligarhijo. Vi bi morali ostati trpini v jedini ta »blagi« namen, da bodo istrski signori mogli udobno živeti! Pred vaš prag ne sme posvetiti žarek luči, prosvete, ker bi gospodstvo signorie prišlo v nevarnost, ako bi se ljudstvo dvignilo iz teme, v katero je tišče, in bi začelo jasno gledati svoje tužno stanje in se zavedati, da je tako življenje nedostojno človeku, ustvarjenega po božji podobi! To je pravi pomen osnutja italijanskega kljubavnega gimnazija v Pazinu in trošek za ta gimnazij boste morali plačevati vi z 10% povišanjem davkov! Ali čujete, davkoplačevalci Istre?! Ali čujete sosebno vi, ki ste hrepenili po hrvatskem gimnaziju, — ki naj bi vaše sinove dovajal do boljše bodočnosti — da boste morali vi sami plačevati troške za demonstracijo proti temu gimnaziju, proti vašemu lastnemu hrepenenju?! Ali govorimo tudi vam, o slepci, vi sužnji, ki se slepo prodajate svojim nasprotnikom, ki sami sodelujete na delu v svojo pogubo! He, kako vam bo, ko boste morali še niže sezati v svoj, po nesrečnem gospodarskem sistemu mnogih desetletij itak že izpraznjeni žep?! He, sosebno vi zaslepljeni na Pomjanskini, kaj vam bo koristil spomin na tisti polič vina ali judežev groš, ki sta ga morda prejeli o kaki volitvi?! Kdaj vam pride spoznanje, kdaj odprete oči, da boste videli, kako omahujete kraj lastnega propada, izkopanega vam od vaših — prijateljev?!

Občinske volitve v Pomjanu so — kakor čujemo — potrjene, oziroma, namestništvo je odbilo rekurz slovenske stranke. Gospodje so dolgo reševali ta utok, sumljivo dolgo. Po vsem, kar se je godilo na volitvah v Pomjanu in kar je bilo tudi opisano v utoku, bi se morali malec čuditi, ali se ne čudimo . . . se ne čudimo in tudi ne obžalujemo. Morda je dobro tako. Na Pomjanskini se že zdel nekaj meša mej onimi, ki so zmagali in nekdo je moral nedavno temu celo bežati pred onimi, ki so mu — pomagali zmagati. Kaj bo še le, ko bo trebalo spolnjevati dane obljube, a mesto tega bodo morali pobirati 10% doklade za italijanski nebodigatreba v Pazinu!

Ekscelencija grof Goëss na potovanju. Kakor slišimo, se je gospod namestnik podal na inspekcijsko potovanje po Istri. Upamo, da je ekscelencija pred odhodom prečitala tisti odstavek vladine izjave v državnem zboru, ki obljublja, da bo vlada skrbela za to, da bodo nje organi, spolnjevaje svoje upravne naloge sploh, vsikdar upoštevali opravičene pritožbe, izogibaje se vsakemu zavlačevanju in s toplo dobrohotnostjo.

Ako ga je čital, potem bi tudi moral skrbeti za to, da bo imel prilike shvatiti pritožbe naroda. Samo to, da semtertje pokuka v kak urad in mu predstavljajo gg. uradnike, še ne zadostuje za pravo spoznavanje dejanskih razmer. Uradi so čisto samo nekake Potemkinove vasi in okolica gospoda namestnika čisto nekaj kitajski zid, ki brani pristop tistim, kateri edini bi mogli obvestiti grofa o pravem stanju stvari. Zato bi bilo žoleti, da bi izjava grofa Claryja blagodejno uplivala na grofa Goëssa!

«Lega», zavod za raznarodovanje. Splitska «Dalmata» se je nedavno hvalisala, da je sicer mnogo slovanskih roditeljev prosilo, naj bi njih deca sprejeli v tamošujo «legino» šolo, ravnatelj-

stvo pa da je sklenilo, da se bodo sprejemali samo taki otroci, ki govorijo italijanščino kakor materini jezik.

Splitsko «Jedinstvo» pa dokazuje, kak »puro sangue« so ti otroci, ki jih je «lega» sprejela v svojo šolo! Rečeni list našteva pri vsakem učenem rojstni kraj roditeljev in njih prednikov. To so vam sami Bradarići, Matići, Ivanići, Jurići, Horvati, Dujmovići, Davići, Lovrini, Foretići, Muljačići itd., torej istinito — sami Florentinci! Pa se drznejo še zatrjevati, da «Lega» ni agresivno, politično, raznarodovalno društvo!

Tako je prav. Pišejo nam: »Delavsko podporno društvo« je običajno prirejalo vsakoletni »Veliki ples«, ki je gotovo zaslužil ta naslov, ker se ga je udeleževalo do in včasih tudi nad 3000 oseb! Letos ta ples odpade, ker ni mogoče vdobiti gledališča. Kakor že opetovano povedano, so se lastniki ozir. vodstva teh hramov laške «prosvete» dogovorili, da Slovanom ne dajo nobenega gledališča v najem, češ, da se boje — demonstracij! Ponudili so pa postranske dvorane, v katerih ni mogoče prirejati veselja v večem stilu in gre navadno ves dobiček le v žep židov; zato sti naši društvi — odklonili. Tako je prav, ker drugače bi se nam gotovo rogali, češ: Gori «pod streho» smo jih segnali! Kakor čujem, sti obe naši delavski društvi sklenili: ali ples v gledališču ali pa nič! V nadomestilo prirediti po več venčkov, na katerih se bodo lahko veselili, ne da bi nosili svoj denar onim, ki nas — preganjajo.

Zavarovalnica za govejo živino v sv. Ivanu. Pravila so potrjena. Prvi občni zbor bo torej v nedeljo dne 22. t. m. v «Narodnem domu». Dnevni red: Nagovor predsednika; čitanje pravil, sklepanje o plačevanju, nasveti in predlogi, volitve.

Akademsko društvo «Slovenija» na Dunaju priredi svoj I. redni občni zbor dne 23. t. m. Dnevni red: A. 1. Čitanje zapisnika. 2. Čitanje zapisnika bratskega društva »Triglav«. 3. Poročilo odbora. 4. Poročilo klubov in odsekov. 5. Poročilo preglednikov. 6. Volitve: a) predsednika, b) odbornikov in preglednikov. 7. Volitev častnega sode. 8. Slučajnosti. B. Zabavni del. Lokal: «Restavracija »Zum Magistrat«, I. Lichtenfelsgasse 3. Začetek točno ob 7. in pol uri zvečer.

Vojaška večerja. Kakor poroča «Pester Lloyd», hoče vojaška uprava od letošnjih delegacij zahtevati znatno povišanje vojnega proračuna v svrhu, da bo mogoče vojakom dajati toplo večerjo. Bil bi že čas za to! Ako bi bili hoteli, bi se to že lahko davno zgodilo. Koliko manj nujnih izdatkov imamo vsako leto, ki nam ne prinašajo prav nobenih koristi, dočim gre tu za zdravje državljanov, bodočih hraniteljev rodbin in — davkoplačevalcev.

Brzjavni promet z južno Afriko. C. kr. poštno ravnateljstvo nam javlja: Brzjavni promet med Natalom na jedni ter svobodno državo Oranje in Transvaalom, na drugi strani je popolnoma zaustavljen. Brzjavke, namenjene v južno Afriko, so v Adenu podvržene cenzuri ondotne vlade.

Madjarji odkrivajo krinko. Te dni se je na Reki otvorila električna železnica. Vsi napisi na istej so dvojezični, namreč madjarsko-italijanski. O hrvaščini ni duha ni sluha. Madjarsčina je seveda na prvem mestu. To je celo reškim Italijanašem preveč. Sedaj hočejo električno železnico boykotirati ter delijo v to svrhu pozive med ljudstvo. To seveda ne bo nič pomagalo v stvari sami; napisi v «državnem» jeziku ostanejo, en dokaz več, kje so konečni cilji Madjarov. Bilo bi pa dobro, če bi to dejstvo odprlo Italijanom oči in če bi se tudi oni enkrat vprašali, kam plovejo v svojem sovraštvu do Hrvatov? Odgovor bi bil kratek: na madjarski globus, kjer prav nič ne upoštevajo Dantejevega klasičnega jezika...

Slišali smo, da je električna družba hotela nadaljevati železnično progo tudi na avstrijska tla, do Voloskega ali celo do Opatije, da pa naša vlada ni privolila v to. — No, tega bi še nam trebalo, da bi se na avstrijsko-slovanskih tleh šopirili madjarski napisi!

Nesreča ne počiva. Iz Boljunea nam pišejo: Dne 4. septembra je bil nesrečen dan pri nas: V hiši št. 15, last posestnika Josipa Kofola p. d. Rižanca, je navstal ogenj. Ko je ob 1. in pol uri popoldne zvon naznanjal, da gori, zbrala se je hitro velika množica. Nekaj možkih so hiteli na streho, isto odkrili, in potem metali vodo, drugi

pa so razne predmete nosili ven, in tako so rešili marsikaj. Ženske so nosile vodo tako pridno, da je bilo na mah vode skoraj preveč. Tako se je posrečilo obraniti razširjenje požara, in ogenj je bil omejen le na zgoraj omenjeno hišo. Za red je skrbelo c. kr. orožništvo, tako, da ni nastala nikaka zmešnjava. Hvala orožništvu! Med gasilci sta se sosebno odlikovala Josip Kraljič Josipov in Mihael Kosmač Ivanov. Pohvale pa so vredni sploh vsi.

Ogenj je precej poškodoval poslopje. Pogorelo je tudi nekaj pohištva, gospodarskega orodja in poljskih pridelkov. Vse pogorelo je bilo zavarovano pri banki Slaviji, katera je pošteno plačala vso škodo. Josipu Kofolu je izplačala 382 gl. odškodnine, gasilec pa 15 gl. nagrade.

Banka »Slavija« je pokazala s tem, da je soliden, a je poleg tudi domač zavod. Posestniki slovenski, zavarujte vsi svoje premoženje (stavbe in premije) edino le pri banki »Slaviji«. Gotovo boste zadovoljni. Poleg tega je pri »Slaviji« hvalavredno to, da ves dobiček ostaja v rokah zavarovancev. Držimo se gesla »Svoji k svojim!« in ne poslušajmo besedičenja sovražnih agitatorjev, ki so plačani z judeževimi groši židovskih bank.

Huda nesreča se je dogodila danes o podiranju stare namestništvene palače. Udril se je namreč del strehe in pod razvalinami sta ponesrečila dva delavca: 25-letni Ivan Brigi iz Ronk, kateremu je zlomilo desno nogo na dveh mestih, in 15-letni Kristijan Kolovič, zidarjev sin, ki ima eno nogo zlomljeno in je ranjen tudi na glavi. Kakor čujemo, je na tej nesreči baje krivo podjetništvo, ali dotični nadzorovalci dela, kar naj pojasni že zapričeta preiskava.

Iz-pred naših sodišč. Včeraj so bili obsojeni na tuk. deželnem sodišču: 19-letni Emil Zusselli iz Trsta, radi zločina tatvine na 6-mesečno ječo; 38-letni Emil Ebenvitter iz Sonenberga zaradi prestopka tatvine v 1 teden zapora in 30-letni Ferdinand Martingano iz Trsta radi težke telesne poškodbe v 2-mesečno ječo.

Aretiran parček. Včeraj opoldne je policijski oficijel g. Titz na lesnem trgu aretiral 20-letno deklo Marijo N. iz Knežaka pri Postojni in nje ljubčeka, 27-letnega dninarja Ludvika Seameroni iz Benetek. Dekle je pod izmišljenim imenom Marija Simšič služilo v ulici delle Acque šte. 9. ter odneslo svojemu gospodarju 135 gl. denarja. Po izvršeni tatvini sta izginila ona in nje dragee — v Italijo, kjer sta fletno živela, dokler je bilo kaj evenka v žepu. Ko je denar pošel, sta se vrnila v Trst, menda po družega denarja. Ali nesreča je hotela, da sta prišla le do lesnega trga, od tod pa v ulico Tigor.

Požar je nastal včeraj popoldne v ulici Salita del Promontorio v drugem nadstropju hiše št. 11. Gasilec se je kmalu posrečilo ugasiti ogenj. Škoda je neznatna in pokrita po zavarovanju.

Povožena. 67-letno Magdaleno Cingerle so včeraj popoldne povozili v ulici Torrente. Na rešilni postaji so ji podelili prvo pomoč.

0 Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Baš tako malo so blagoslavni glagolniki po glagolskem deblu izvedeni na — ava, pa oni po glagolskem deblu ali tudi po glagolovem namerilniku izvedeni na — ba, n. p. pisava, naredba, ženitba . . . No, to je dobro, da imamo pristnih takih samostavnikov z drugimi Slovanami vred le malo, ali vedno več novih oblikovati in uvajati nesmemo, — kakor n. p. Ti, ki izvajaš po glagolu izgovarjati glagolnik »izgovarjava«. Kje, za Boga milega, si čul, da Sloven tako govori?! Narod govori izgovarjanje, zakaj tudi Ti ne tako? No, to bo čedna tvoja slovensko-ruska slovnica, če se tako pačiš!

Vsi samostavniki na — atev, — etev, — itev, — otev, — utev, — ava, — ba so v leposlovnem slogu kakor da bi mej krasne sveže žive cvetke suhega kamenja nasul, okorni so in tvrdi in kvare blagoslavje.

Povestnega sedanjika Slovan sploh nema in ne pozna; v drugih Slovanih ga nikjer nenahajaš, v nas pa je švabenje krivo, da so ga v našo knjigo uveli prejšnji pisatelji (po največ nabožne čudi) in tudi sedanji nekateri ga še rabe, ali opravičen ni nikakor ne. Morda misle, da tem posnemajo Hr-

vate, pa se motijo ne malo, kajti Hrvati imajo aorist, ki je v ednini nekaterih oblik podoben sedanjiku, ali aorist je v nas, žal, popolnoma utihnil.

Gosp. prof. Levec bi moral vse to vedeti, ali on ne le da ga ne pobija, nego še vzgledom ga navaja (716 in drugod) in tako pripoznava ter odobrava. (Pride še.)

Različne vesti.

Premeten župan. V neki vasi ob Renu se je posrečilo županu, da je zaplenil šest ponarejenih tolarjev. Šel je ter napisal dolgo poročilo državnemu pravniku, pričakuje od pristojnega mesta pohvale, da je zasledil hudo delstvo ponarejanja denarja. Državni pravnik je zaukazal, naj mu takoj dopošljejo »corpora delicti« — tolarje. Župan, ne bodi len, je hitel na pošto ter odposlal ponarejene tolarje s pošto nakaznico. Poštni uradnik seveda ni sumil pri tako uplivni osebi, kakor je bil župan, da bi denar ne bil pravi, ter je pomešal tolarje med ostalo srebro. Na ta način je prišel državni pravnik ob dokazila, premeteni župan pa ob slavo.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 20. (Zbornica poslancev). Seja je začela šele ob 12¹/₄ uri. Posl. Belohlavk je urgiral odgovor na interpelacijo, stavljeno v zadnji seji od strani poljskega kluba radi umorstva v Polni. Poslanec Schlesinger (krščanski socialist) je predlagal, da je vlado pozvati, naj določi nepremične vrednosti Židov in krščanov koncem 19. stoletja in pred 50 leti.

Minister za železnice je odgovoril na interpelacijo posl. Tuselna in tovarišev radi uravnave plač uslužbencev na državnih železnicah. Rekel je, da je ta uravnava že dovršena in obsega vse kategorije stalno nameščenega osebja. Dotično naznanilo izide neposredno. Ako se kredit za leto 1900 dovoli, stopi uravnava v veljavo že z dnem 1. novembra.

Zbornica je potem prešla na dnevni red, k volitvi I. podpredsednika. Poljski poslanec dr. Leonhard Pietak je dobil 197 glasov in je izvoljen prvim podpredsednikom. Posl. Prade (nemška ljudska stranka) je dobil 165 glasov.

Dunaj 20. (Zbornica poslancev.) V nadaljevanju se je vršila volitev II. podpredsednika in je bil izvoljen Romun Lupul, za katerega je glasovala vsa desnica. Levica z Italijani vred se ni udeležila volitve.

K izvolitvi posl. Pietaka bi bilo še dodati, da so Nemci kričali: Doli z Javorskim! Doli s Poljaki! Ločimo se od Galicije! Izmozgavalec Poljakov! Zajedno so zasramovali tudi nemške konservativce in zlasti barona Dipaulija.

Dunaj 20. Skoro vsi klubi so imeli pred današnjo sejo posvetovanje.

Dunaj 20. Bivši vojaški atašev Parizu, polkovnik Schneider, je umrl. (Schneider je bil zapleten v Dreyfusovo afero.)

Dunaj 20. Listi javljajo iz Opave: Trgovinska zbornica je v svoji včerajšnji plenarni seji sklenila soglasno, da pozdravlja predsednika v ministerskem svetu, grofa Claryja in da mu želi uspeha njegove naloge.

Vojna v južni Afriki.

London 20. Naznanjajo uradno, da ni nobenih važnih vesti iz Natala. Čudno, res čudno; bržkone so hoteli reči: nobenih ugodnih vesti. Op. ur.) Konjica, nahajajoča se pri oddelkih v Ladysmithu in Dundee-ju je opazovala gibanje sovražnika. V obrambo Pietermaritburga in Durbana pred napadi so se ukrenile odredbe. Od zapadne meje ni došlo nič zanesljivih vesti, ker sta Mafeking in Kimberley odrezana.

London 20. »Standard« javlja, da so Boerci v nedeljo zaseli Vryburg. Dne 19. so Boerci ustavili neki železniški vlak, ki je vozil več častnikov in nekaj mož iz Ladysmytha v Glencoe, ter so prerezali brzjavne žice, vodeče v Glencoe.

London 20. Spodnja zbornica je po daljši razpravi z 362 proti 135 glasom odklonila predlog Stanhopeja, da se vladi izreče graja radi nje vladne politike, ki je dovela do vojne z južno afriškima republikama.

Podpisani javljajo žalosti potrjim srcem, da je njih ljubljena mati, oziroma stara mati in tašča, gospa

MARIJA vdova PERHAVEC

sinoči ob 6. uri v Gospodu zaspala v 66. letu svoje dobe, po daljši bolezni in previdena z sv. zakramenti.

Pogreb bo jutri v soboto dne 21. oktobra 1899. ob 4. uri popoldne. Nepozabna pokojnica se priporoča v molitev in blag spomin.

V LOKVI, dne 20. oktobra 1899.

Ferdo
c. kr. viši oficijal.
Ljudovik
Josip
sinovi.
Amalijsa
Emilija omož. Lukovec
hčeri.

Marija Perhavec toj. Gregorin
sinova.

Ferdo
Stanko
Vladko
Milan
Marija
unuki.

Posebna naznanila se ne bodo razpošiljala.

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbne tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

c. kr. dvornemu zalagatelju.

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

JAK. HENRIK HUBER

trtnica za ameriške trte in cepi

Tovarna kemičnega gnojila „KOPROS“ v Bolljnen (Istra)

ZALOGA:

TRST - Via S. Apollinare št. 4.

Telefon št. 201.

Ameriške trte in cepi.

	I. zbirka		II. zbirka	
	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.	100 kosov gl. kr.	1000 kosov gl. kr.
Kolči ameriške	1.50	12.—	1.—	8.—
Bilke	4.—	35.—	2.50	20.—
Cepi na	20.—	180.—	15.—	120.—

Vsprejemajo se naročbe za razna cepjenja po želji naročnika in to od februarja do završetka aprila.

Kemični gnoj „KOPROS“

sestavljen iz kvantitete dušika, forforičnega kisline, potaše in apna, katere snovij so potrebne za živilo rastlin. Služi čudežno za gnojenje trti, sadnega drevja, špargelna, vrtnine in žita.

Cena: Žakelj od 25 kg. gl. 2.—; od 50 kg. gl. 3.80; od 100 kg. gl. 7.50, se žakljem vred.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo št. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8¹/₂ zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo št. 1, I. nadstr.

Ugleden gospod

išče lepo meblirano sobo v sredini mesta. Ponudbe pod »EPPLER« poste restante.

„THE GRESHAM“

angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897.	Kron 159.997.579.—
Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897.	28.823.375.—
Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.)	343.860.067.—
V letu 1897. izdanih 7468 polic za glavnico od	67.331.351.91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismo vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Išč ejo se dobri, zastopniki agentje in potovalci.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blagajen, po cenah, da se ni bati konkurence.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

V nedeljo dne 15. oktobra sem odprl gostilno

Adria

v ulici Nuova št. 11.

Točilo se bo črno in belo dalmatinsko vino. Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim. Priporočam se slavnemu občinstvu za dober obisk.

Zajedno priporočam svojo

zalogo vina

v ulici Carintia št. 11, kjer se dobiva vino na drobno in debelo po najnižji ceni.

Filip Ivanišević.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

edino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.